

tel 48 a i retsplejeloven. Der henvises til § 3, nr. 11 og 13, i forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af forældreansvarsloven (Behandling af retssager om forældremyndighed og tvangsfuldbyrdelse), som er fremsat samtidig med dette lovforslag. Det følger således af § 478, stk. 1, nr. 1, at en dom, der indeholder en afgørelse om barnets bopæl, kan tvangsfuldbyrdes af fogedretten. Det samme kan et retsforlig om bopælen, jf. § 478, stk. 1, nr. 2. Der foreslås desuden en ny affattelse af § 478, stk. 1, nr. 3, som indebærer, at aftaler om bopælen, der indgås i statsforvaltningen, også kan fuldbyrdes. Denne bestemmelse foreslås tillige udvidet til at omfatte private aftaler om barnets bopæl, forudsat at de på samme måde som samværsaftaler er forsynet med en tvangsfuldbyrdesklausul.

Til § 18

Bestemmelsen indfører en varslingspligt for alle forældre, der vil ændre sin eller barnets bopæl her i landet eller i udlandet. Pligten til at varsle den anden forælder gælder både en forælder, der har del i den fælles forældremyndighed, en forælder, der har forældremyndigheden alene, og en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, men alene har samvær med barnet. Hensigten med bestemmelsen er at motivere forældrene til at orientere hinanden om flytning indenlands eller til udlandet i god tid inden flytningen finder sted, således at forældrene kan drøfte, hvordan kontakten til barnet opretholdes trods en flytning. Med bestemmelsen understreges begge forældres ansvar for, at barnet bevarer kontakten til begge forældre.

I tilfælde, hvor der er fælles forældremyndighed, og bopælsforælderen ønsker at flytte indenlands, skal bopælsforælderen varsle den anden forælder med mindst 6 ugers varsel. Bestemmelsen giver den anden forælder mulighed for at rette henvendelse til statsforvaltningen og bede om at få foretaget en vurdering af, hvor barnet skal have bopæl. Herved opnås også, at forældrene under sagens behandling i statsforvaltningen kan modtage børnesagkyndig rådgivning, konfliktmægling mv., som kan være med til at løse op for konflikten. Forælderen kan i den forbindelse anmode statsforvaltningen om at træffe en midlertidig afgørelse om, hvor barnet skal bo, indtil sagen er endeligt afgjort af retten.

En manglende opfyldelse af varslingspligten vil kunne indgå som et moment blandt flere, hvis retten skal vurdere, om barnets bopæl skal forblive hos den nuværende bopælsforælder, eller om den skal flyttes

til den anden forælder. Det påhviler den forælder, der flytter, at godtgøre, at varslingsfristen er overholdt.

Det bemærkes, at så længe der er fælles forældremyndighed, kan den ene af forældrene ikke lovligt rejse til udlandet med barnet, hvis der er en tvist om forældremyndigheden, jf. lovforslagets § 3, stk. 2. I de situationer er det således ikke tilstrækkeligt at varsle flytningen til den anden forælder. Der skal opnås et egentlig samtykke til udrejsen eller til at forlænge et aftalt ophold i udlandet, før dette er lovligt. Opnås et sådan samtykke ikke efter varslingen, må bopælsforælderen indgive anmodning til statsforvaltningen om, at barnet kan tage bopæl hos den pågældende forælder i udlandet, jf. lovforslagets § 17, stk. 1, jf. stk. 2. I tilfælde af fortsat uenighed herom, må retten træffe afgørelse om barnets bopæl, jf. lovforslagets § 17, stk. 2. Den anden forælder kan anmode om, at der træffes afgørelse om, hvor barnet skal bo. For så vidt angår vurderingen af bopælsspørgsmålet henvises til lovforslagets § 17 og bemærkningerne hertil, samt til pkt. 3.3.3. i de almindelige bemærkninger. Udrejser den ene forældremyndighedsindehaver med barnet i en situation, hvor der er tvist om forældremyndigheden, uden samtykke fra den anden forældremyndighedsindehaver vil der være tale om en ulovlig børnebortførelse, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, og barnet vil kunne kræves tilbagegivet efter Haagerkonventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser.

Pligten til at varsle den anden forælder gælder også for en forælder, der har forældremyndigheden alene. Hensigten med bestemmelsen er, at den anden forælder, der har samvær med barnet, har mulighed for at rette henvendelse til statsforvaltningen med anmodning om at få forældremyndigheden over barnet og om at få en afgørelse om, hvor barnet skal bo. Den pågældende forælder kan anmode om, at der træffes en midlertidig afgørelse om forældremyndigheden og om barnets bopæl, jf. lovforslagets § 25. Afgørelse herom bør træffes hurtigst muligt, og i hvert fald inden for 4 uger. Afgørelsen om, hvorvidt forældremyndigheden midlertidig skal tillægges samværsforælderen, træffes efter, hvad der er bedst for barnet, jf. lovforslagets § 4. Ved afgørelsen kan der lægges vægt på baggrunden for, at samværsforælderen ikke har del i forældremyndigheden. Er der et velfungerende og eventuelt udvidet samvær, og har samværsforælderen undladt at søge del i forældremyndigheden, fordi samarbejdet med den anden forælder fungerede godt eller på grund af manglende kendskab til muligheden for at få del heri, og det vurderes, at samværsforælderen umiddelbart ville kunne opnå del i forældremyndigheden